

۱. آرسنیک با نماد شیمیایی As و عدد اتمی ۳۳، یک شبه فلز یا نیمه فلزدر نظر گرفته میشود. در واقع این عنصر هم از برخی خواص فلزی برخوردار است و هم خواصی نافلزی از خود نشان می دهد. ایزوتوپ پایدار این عنصر در طبیعت، آرسنیک ۷۵ است. این عنصر دست کم، ۳۳ ایزوتوپ ساختگی پرتوزا دارد. عدد اکسایش آرسنیک در بیشتر ترکیبهای معدنی آن ۳+ و ۳- است و در برخی ترکیبهای معدنی و آلی عدد اکسایش ۵+ نیز برای آن مشاهده می شود. این عنصر مانند کربن به آسانی با اتمهای خودش پیوند برقرار می کند.

۲. آرسنیک خالص بلوری است. ترکیبهای معدنی آرسنیک ـ که همراه با گوگرد و فلزهای دیگر هســتند ـ نیزشکل بلوری

آرسنیک یکی از معروفترین مواد سمّی و رنگی شناخته شده است که نقش مهمی در میان مواد مغذی مورد نیاز جانوران

شکل ۱ اثر زیان بار جذب آرسنیک بر پوست

دارند. برای این عنصر سه دگرشکل به رنگهای خاکستری، زرد و سیاه شناخته شده است. آرسنیک زرد، جامد مومی است اما تابش نور در دمای اتاق، آن را به نوع خاکستریاش تبدیل می کند. آرسنیک خاکستری که شکننده است حالت پایدار این عنصر در طبیعت است.

۳. آرسنیک برگرفته از عبارت پارسی "از زرنیخ" است. زرنیخ واژه ای اوستایی اســت و از ترکیب " زر" به معنای طلا و "نیخ" تشکیل شده است که در این زبان پسوند شباهت بوده است. ایـن عبارت زر مانند یا طلا مانند معنا می دهد. همان طور که می دانید زرنیخ ترکیبی از آرسنیک و گوگرد با نام شیمیایی آرسنیک تری سولفید (As_vS_v) یا ارپیمنت است و منبع مهمی برای تهیه آرسنیک به شمار می آید.

٤. آرسـنیک عنصری کهن و مهم در کیمیاگری اسـت. در ســال ۱۲۵۰ میلادی آلبرت ماگنوس این عنصر را شناسایی و جداسازی کرد. در دوران کهن، ترکیبهای آرسنیک به برنز افزوده می شد تا سختی و رنگ طلایی آنها افزایش یابد. این عنصر در علم پزشکی هم کاربرد داشته است.

۵. از گرم کردن آرسنیک در هوا، آرسنیک تری اکسید به دست می آید که بویی شبیه بوی سیر دارد. این بو ($\mathrm{As_{v}O_{v}}$) هنگام ضربه زدن به برخی دیگر از ترکیبهای معدنی آرسنیک، مانند آرسنوپیریت (FeAsS) نیز احساس می شود.

٦. در فشار معمولی، آرسنیک مانند کربن دی اکسید، بی آنکه ذوب شود تصعید مییابد. از اینرو، تهیه آرسنیک مایع تنها در فشار زیاد امکان پذیر است.

۷. این عنصر و ترکیبهای آن سمّیاند. تعیین مقدار آن در

بدن با بررسی ادرار و خون انجام می گیرد. آرسنیک به دستگاههای گوارش، ايمني، عصبي، تناسلي و پوست حمله می کند و به آنها آسيب ميرساند. گفتنی است ترکیبهای معدنی آرسنیک سمّی تر از تركيبهاي آلي آن هستند. مصرف آرسنیک در دوز بالا سبب مرگ سریع می شود. اگرچه کـه بـا دوز پایین نیے خطرناک است، زیرا سبب آسـیبهای ژنتیکی و تغییرات اپے ژنتیک (تغییرات ارثی بدون تغییر DNA) و سرطان می شود. ٨. آرسنیک با وجود ســمّى بــودن، كاربــرد گســتردهای دارد. از ایــن

ماده بهعنوان نيمرسانا

و ماده مخدر انرژیزا، در تهیه دارو استفاده میشود. این عنصر در آتشبازیها رنگ آبی را به نمایش می گذارد. شکل گرفتن و کروی شدن گلولههای سربی، با افزودن آرسنیک به آنها بهبود می یابد. ترکیبهای آرسنیک به عنوان سم درحشره کشها یافت می شوند. از این ترکیبها در تهیه فراوردههایی استفاده می شود که از تخریب چوب در برابر موریانه، قارچ و کپک جلوگیری می کند. در تهیه شیشههای نشر کننده نور فرو سرخ، مواد شیمیایی موبر و بهبود خواص آلیاژها نیز از آرسنیک استفاده می شود.

۹. با اینکه آرسنیک سمّی است، کاربردهای درمانی و پزشکی نیز دارد. این عنصر یک ماده کمیاب معدنی و ضروری است که بر ارزش مواد غذایی مرغ و بز و جوندگان دیگر می افزاید و موجب افزایش وزن آنها میشود. حتی ممکن است برای انسان هم سودمند باشد. این عنصر در درمان سیفلیس و سرطان، و نیز به عنوان سفید کننده پوست کاربرد دارد.

۱۰. فراوانی آرســنیک در پوسته زمین به ۱/۸ ppm میرسد. حدود یک سوم از آرسنیک موجود در هوا از منابع طبیعی مانند آتش فشان ها نتیجه می شود. بخش عمده آن ناشی از فعالیت های انسانی مانند ذوب و استخراج از معادن مس است از نیروگاههای زغالسوز نیز آرسنیک آزاد میشود و آب چاههای عمیق نیز، دارای آرسنیک است.

🖈 پینوشتها

* منابع

1. az zarnich

www.about.com/chemistry, 2015, 15 Nov.